

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΡΧΗ

Τι θά κάνουμε τώρα

Στ' ἀλήθεια τι θά κάνουμε
Τώρα θά φάμε μελούδι γιά δείπνο

Φάγαμε μελούδι γιά γεῦμα
Τώρα ἕνα κούφιο αἶσθημα μέ μαλώνει

Μετά θά παίξουμε μουσική
Μας ἀρέσει ἡ μουσική

Τι θά κάνουμε όταν ἔρθουν τὰ σκυλιὰ
Τούς ἀρέσουν τὰ κόκκαλα

Τότε θά τούς κάτσουμε στό λαιμό
Καί θά γελάσουμε

ΜΕΣ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ

Εἶναι ὑπέροχο νά λούζεσαι στὸν ἥλιο γυμνός
Ποτέ δέ μ' ἄρεσε ἡ σάρκα

Ὅτε μ' ἔφρεσαν αὐτὰ τὰ κουρέλια
Εἶμαι τρελός γιά σένα ἔτσι γυμνὴ

Μὴν ἀφήνεις τὸν ἥλιο νά σέ χαϊδέψει
Πιο καλὰ ἄς ἀγαπηθοῦμε μόνοι οἱ δύο μας

"Ὅμως ὄχι ἐδῶ ὄχι μέσ στὸν ἥλιο
'Εδῶ τὸ κάθε τι μπορεῖ νά φανεῖ κόκκαλο
ἀγάπη μου

ΥΠΟΓΕΙΑ

Μὲς ἀπὸ σκοτάδι μὲς ἀπὸ σάρκα
Τὸ ἴδιο πρᾶγμα εἶναι τελικὰ

Λοιπὸν τώρα τι θά κάνουμε

Θά προσκαλέσουμε τὰ κόκκαλα ὅλων τῶν
καιρῶν

Θά ψηθoῦμε στὸν ἥλιο

Τι θά κάνουμε μετά

Μετά θά γίνουμε καθαρά
Θά μεγαλώνουμε συνέχεια ὅπως θέλουμε

Τι θά κάνουμε ἔπειτα

Τίποτα θά πλανιόμαστε ἐδῶ κι ἐκεῖ
Θά εἴμαστε αἰώνια δντα ἀπὸ κόκκαλα

Μόνο περίμενε τὸ χάσμημα τῆς γῆς

ΣΤΟ ΦΕΓΓΑΡΟΦΩΤΟ

Τι νά 'ναι αὐτὸ
Ἀς καί σάρκα μιὰ χιονένια σάρκα
Κυλάει ἀπάνω μου

Δὲν ξέρω τι εἶναι
Ἀς καί μελούδι κυλάει μέσα μου
'Ἐνα κρῶς μελούδι

Οὔτε κι αὐτὸ τὸ ξέρω
Λές καί κάθε τι ξαναρχίζει
Μ' ἕνα πιὸ φριχτὸ ἀρχίνισμα

Ξέρεις τι νά κάνουμε;
Μπορεῖς νά γαβγίσεις;

ΠΡΙΝ ΑΠ' ΤΟ ΤΕΛΟΣ

Ποῦ θά πᾶμε τώρα

Ποῦ νά πηγαίναμε πουθενά
Ποῦ νά πᾶνε δυὸ κόκκαλα ἀλλοῦ
Τι θά κάνουμε ἐκεῖ

'Εκεῖ καιρὸ περιμένοντάς μας
'Εκεῖ μέ λαχτάρα προσμένοντάς μας
Κανένας κι ἡ γυναῖκα του τίποτα

Τι νά νά μᾶς κάνουν

Εἶναι γέροι εἶναι χωρὶς κόκκαλα
Θά εἴμαστε γι' αὐτοὺς σὰν κόρες τους

ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ

Εἶμαι κόκκαλο εἶσαι κόκκαλο
Γιατὶ μέ κατὰπιες
Δὲν μπορῶ πιά νά δῶ τὸν ἑαυτὸ μου

Τι ἔπαθες ἐσὺ
'Εσὺ μέ κατὰπιες
Δὲ μπορῶ οὔτε ἐγὼ νά δῶ τὸν ἑαυτὸ μου

Ποῦ εἶμαι τώρα

Τώρα κανεὶς δὲν ξέρει πιά
Ποιὸς εἶναι ποῦ οὔτε ποιὸς εἶναι ποιὸς
"Ὅλα εἶναι ἕνα ἄσχημο δνειρο στάχτης
Μπορεῖς νά μ' ἀκούσεις;

Μπορῶ ν' ἀκούσω καὶ σένα καὶ τὸν ἑαυτὸ μου
"Ἐνα σπηροῦνι κόκκορα λαλάει ἀπὸ μέσα μας

Μετάφρ. ἀπ' τ' ἀγγλικά

ΣΩΚΡ. Λ. ΣΚΑΡΤΣΗΣ

